

No sport!

2017 február 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A közismert történet szerint idős korában megkérdezték Sir Winston Churchillt, vajon mi a hosszú élet titka. **Az agg politikus állítólag kortyolt egyet a whiskyből, kifújta szivarja füstjét és így válaszolt: No sport!** Merész asszociációs lánc végén jutottam ehhez a sztorihoz. Lehet ugyanis, hogy a Fidesz hosszú kormányzásának – minden ellenkező reménykedés dacára – titka éppen ez lesz: No sport!

Egy idegesítő lelemény

Nemzeti ügy ide, pártpolitikai kérdés oda, én bizony nem szeretnék olimpiát Budapesten. Tulajdonképpen máshol sem. Szerintem az olimpia réges-régen elszakadt a coubertini eszmétől, semmi köze az emberi teljesítményhez. Ha valami emberihez mégis köze van, akkor az a bátorság, hiszen csodálatraméltó merészség, ami az élsportolók némelyikét hajtja, amikor magába tömi a zug- és mainstream gyógyszeripar legsötétebb, legfurább, leggyanúsabb készítményeit...

Továbbá, és ezzel egyébként szoros összefüggésben, az olimpia éppen annyira szórakoztató rendezvény, mint, mondjuk a gyomorhurut.

Viszont szemben egy kreatív hasfájással, az olimpia egy végtelenül unalmas, dagályos, ám decensen konzolidált parádé, amelyen még olyan – esetleg érdekes – sportesemények sincsenek, mint amilyen az iszapbirkózás, vagy a törpehajítás... Unalmasságának megfelelően, baromi drága, és jellemző sürgősséggel teszi tönkre a környezetet, ahol megrendezik.

Mindezeket túl az olimpia rendkívül idegesítő lelemény, mert lényegéből eredően, még külföldre sem menekülhet el a Churchill kései elvbarátja.

Széles Földtekénken, sehol nem akad olyan kávézó, amelynek teraszán ne zúgna, búgna, zajongna ebben a szörnyő időszakban az olimpiai tévéközvetítés. Esetleg valami két hetes remeteség jelenthet menekvést, de az meg, ugye, azzal a veszéllyel jár, hogy az ember megvilágosodik, aztán blogot indít *Messias 2.0* címen...

Ellenzéki lelkek

Sorolhatnám tovább az érveket, hogy miért is nem akarok én Budapesten olimpiát, de bármeddig is sorolnám, éppen azok a megfontolások nem lennének közöttük, amik az aláírásgyűjtő Momentum Mozgalom mögött állókat motiválja. **Én ugyanis konkrétan az olimpiát rühellem, ?k meg Orbánt, aki olimpiát akar.** S mivel Orbán szereti az olimpiát, a Momentum épp ezért nem szereti. S velük együtt, gyaníthatóan nem szereti az a jó negyedmillió budapesti, aki aláírásával tisztelte meg az aláírásgyűjtőket. (És itt jegyezném meg, hogy szinte bizonyosan nincs az aláírók között olyan idióta, aki ne látná át az aláírásgyűjtés kormánybuktató szándékát, s valóban népszavazást akarna olimpia ügyében.)

Viszont, ha így van, ha az Orbán-gyűlölet mindenféle igazi, személyes megfontolást fölül ír, akkor miniszterelnökünk igazi vátesszé lett. Na, oké, inkább afféle életmód-tanácsadóvá. Bármit mond, az ellenzék az ellenkezőjét fogja tenni, akarni, szeretni. Én még emlékszem arra, amikor a dohánykereskedelem átszervezése kapcsán több ellenzéki bejelentette, hogy akkor ? inkább le fog szokni...

De ne nyissuk most meg azt az izgalmas gondolatsort, micsoda erő és lehetőség rejlik abban a hatalomban, amivel Orbán az ellenzéki lelkeket uralja! Inkább kanyarodjunk vissza az olimpiához.

Túl a sporton

Szemlátomást némi tanácsstalanság fagyasztotta meg a kormányoldal lendületét, hogy akkor most mi legyen. Vannak, akik azt mondják, gyorsan el kell engedni a kérdést, sürgősen vissza kell vonni a pályázatot, és sietve el kell felejtetni az egész olimpiai kezdeményezést, mielőtt ez a viszály erodálni kezdené a kormányoldalt, ne adj isten, maga köré szervezné az ellenzékét.

A harcosabbak szerint nem szabad meghátrálni. ?k azt vallják, álljanak csak bele a kormánypártok a népszavazásba, remélve, hogy – Orbán Viktor szavaival szólva – „lehet-e újra nemzeti ügyet csinálni”, a pártpolitikai kérdéssé vált olimpiai pályázatból. Egyúttal persze a gyűztes népszavazással rá lehet fordulni egy

gy?ztesnek ígérkez? választásra is.

Kockázatokat és esélyeket latolgatnak a politikusok, mérícskélnek és adatokkal szöszmötölnek a háttérmunkások. S elképzelték, hogy a miniszterelnök belemen?s attit?djét igazolják a mérések, s nekifutnak, hogy pártpolitikai ügyb?l ismét nemzeti ügyé dagasszák a budapesti olimpia eszméjét.

Elképzelték, s én ezt nem szeretném. Elég százalmas az a nemzet, amelyiknek ilyen ügyei vannak. Nekem például kapásból eszembe jutna pár sokkal érdekesebb nemzeti ügy. S tulajdonképpen ezért írtam ezt a bejegyzést.

Orbán ugyanis, egyebek mellett azért kedveljük, mert képes kiemelkedni egy-egy zártnak t?n? helyzetb?l. A Fidesz elvileg képes arra, hogy ne ragadjon bele az olimpiai legyen-ne legyen küzdelembe, mint az ellenzék az Orbán-gy?löletbe. Mondhatná azt is: kár érte, de, ha már így alakult, nézzünk egy másik nemzeti ügyet, keressünk egy másik projektet, ami megkérd?jelezhetetlenül kifejezi a nemzet egységét, sikerét, jöv?képét. És még az is lehet, hogy ez alkalommal a kormányzati ötletemberek eltalálnak valami szívet melenget?t, lelket felemel?t, hosszú távon is támogathatót. Túl a sporton is akad ám efféle...

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló